

ростъта за да мож да разпознавамъ моитѣ настоящи интереси, укрѣпи ма въ рѣшителността да слѣдвамъ твоитѣ съвѣти и приими услуги, които мож оспори на моитѣ братия, като единичкъ за мене възможенъ бѣлѣгъ на благодарността за тѣзи милости, които Ти ми показвашъ непрестанно.

Тѣзи нравственна гимнастика, съ която Франклинъ са упражнява спомогнахъ му твърдѣ много за да развие богатата си природа и силата си воля. Никой както него не е можилъ да изучи искуството да са усвѣршенствува самичкъ. Той бѣше умѣренъ и станъ въздърженъ, бѣше работникъ и станъ неуморимъ, отъ добъръ станъ справедливъ, отъ кадъренъ учень. Отъ него време Франклинъ са показва здравомисленъ и справедливъ. Той не предприемаше нищо предъ да го обмисли добръ, и не са колебаеше въ туй, което имаше да прави. Природната му распаленность са превърна въ разумно търпѣнье, лютината на неговото ядосване станъ приятна веселба, обична всѣкому. Дѣлътъ отъ хитрость, който имаше въ своята природа, въ самага-себе, този дѣлъ едържаше Франклина всѣкога въ предѣлитѣ на полезното проникване. Франклинъ познаваше слабоститѣ на хората, но той не ги измамваше. Той гледаше само да имъ бѣде полезенъ като умѣяше въ сѣщото време да ги прави незаможни за да го повредѣтъ.

По едно време Франклинъ пожела да напише една книга какъ да са придобиятъ тѣзи качества, и той гуди на труда си туй заглавие: « искусство да бѣде нѣкой добродѣтеленъ ». Той